

jeg dog nok, man er gaaet for vidt i saa Henseende; man ser, hvor urimeligt det er, og man kommer uvilkaarligt til at tænke paa, at de er ganske overflødige, siden man virkelig skal give dem Eksistensberettigelse ved at give dem sligt Arbejde.

Hermed skal jeg anbefale de foreliggende Lovforslag til Fremme.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gerhard Nielsen: Da Lovforslagene skal i Udvalg, vil jeg gerne henstille, at Udvalget tager sig af en Bestemmelse i Lov om Kirkers Bestyrelse § 4, 2det Stykke, som handler om Menighedsraadets Valg af Kirkevæрге og Kasserer, og hvor det bestemmes, at hvis Kirkeværgen og Kassereren vælges af Menighedsraadets Midte, falder Funktionstiden sammen med Menighedsraadets — det synes jeg er rimeligt og naturligt —, men hvis Menighedsraadet vælger en Kirkevæрге og Kasserer udenfor sin Midte, er hans Funktionstid 6 Aar. Nu véd jeg et bestemt Tilfælde, hvor det sidst valgte Menighedsraad skulde til at vælge en Kirkevæрге og Kasserer; men da Sognepræsten ikke i Øjeblikket var klar over, hvordan det foregik, blev Sagen udsat, og da Menighedsraadet atter kom til Møde, meddelte han, at to Aar før havde det afgaaede Menighedsraad valgt en Kirkevæрге, og da han var valgt udenfor Menighedsraadet, var hans Funktionstid 6 Aar, og derfor kunde det nuværende Menighedsraad overhovedet ikke komme til at faa Indflydelse paa, hvem der var Kirkevæрге i dets Funktionstid. Jeg henstiller, at man tager dette Spørgsmaal op i Udvalget, idet jeg synes, at det var rimeligt, at Funktionstiden for Kirkevæрге og Kasserer kom til at falde sammen med Menighedsraadets Funktionstid, hvad enten den vedkommende vælges indenfor eller udenfor Menighedsraadene.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fibiger har Ordet for en kort Bemærkning.

Fibiger: Det forekommer mig, at det var en noget søgt Lejlighed, det ærede Medlem Hr. Povlsen brugte til at komme ind paa hele Kirkefondsspørgsmaalet af Hensyn til de smaa Lovforslag, der her foreligger; og det forekommer mig, at det var ganske uberettiget at fremkomme med en saadan Kritik af Kirkefondens Arbejde og her fra Rigsdagens Talerstol at

modarbejde en Indsamling, der er sat i Gang ude over Landet til Fordel for at faa opført Kirker i København. Naar hele dette Arbejde med at bygge Kirker i København har vakt berettiget Opsigt ud over Landets Grænser og fundet almindelig Anerkendelse, forekommer det mig at være lidt underligt, at en forhenværende Præst i den danske Folkekirke staar op og kritiserer disse Forhold saa stærkt.

Paa et Tidspunkt, hvor der hverken fra Statens eller Kommunens Side gjordes noget for at bygge Kirker her i København, tog Kirkefonden fat paa sit Arbejde, et Arbejde, som maa paaskønnes i allerhøjeste Grad. Jeg ved ikke, hvordan Staden København havde set ud, hvis dette Arbejde ikke havde været taget op fra Kirkens Side. Der bliver sagt, at Kirkefonden er retningspræget, at ingen grundtvigske Præster kan trives her o. s. v. Hvis man ikke kan se anerkendende paa det store Arbejde, Rejsningsarbejde, Menighedsarbejde, og hvad det er, der er udført herinde, fordi det er præget af Indre Mission, som det ærede Medlem udtrykte sig, fordi det hører til en anden Retning end det ærede Medlem, er det i høj Grad beklageligt. Der er udført et udmærket Arbejde af Kirkefonden overfor Ungdommen og hele Befolkningen herinde; og den Hjelpeindsamling, der er sat i Gang ud over Landet, og som fra alle Sider har vundet umaadelig Tilslutning, fra Grundtvigianernes Side, fra Indre Missions og højkirkelig Side, skulde nødigt skades ved, at det ærede Medlem Hr. Povlsen fra denne Plads vil prøve paa at modarbejde den. Men jeg er, heldigvis, overbevist om, at hans Indflydelse ud over Landet ikke er saa stor, at der tages meget Hensyn til disse Udtalelser.

L. Kvist: Under Finanslovsforlagets 1ste Behandling i Oktober 1922 fremdrog jeg Spørgsmaalet om Restaurering af en Kirke, hvor Forholdene er noget tilsvarende til dem, det ærede Medlem Hr. Fibiger fremdrog for et andet Steds Vedkommende. Det har ikke været muligt at faa den Kirke restaureret. Jeg paaviste den Gang, i hvor høj Grad Kirken trængte til at blive restaureret; baade Taget og Loftet var utætte, Gulvet i Koret var raadent og Kakkellovnen ubrugelig. Det var nogle af de Hovedpunkter, jeg den Gang fremdrog for at paavise, at der maatte gøres noget alvorligt. Kirkesynet har Gang efter Gang udsat disse Mangler ved Kirken, uden at det har været muligt at faa dem afhjulpet, og Aarsagen hertil er, at det ikke har været muligt